

บทที่ 4 ผลการวิจัย

การศึกษาวิจัยเรื่อง “การประเมินการรับรู้ระบบบริหารจัดการด้านพลังงาน สิ่งแวดล้อม ภายในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี ผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

ตารางที่ 1 จำนวนและร้อยละของกลุ่มประชากรโดยแยกเป็นสถานภาพ

ประชากร	จำนวน	ร้อยละ
นักศึกษา	1,518	75.90
บุคลากร	359	17.95
รวม	1,877	93.85

จากตารางที่ 1 จากการเก็บแบบสอบถามพบว่ากลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษา มีจำนวนร้อยละ 75.90 และกลุ่มตัวอย่างที่เป็นบุคลากรมีจำนวนร้อยละ 17.95

ตารางที่ 2 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มตัวอย่างตาม นโยบายระบบการบริหารจัดการ และการนำระบบไปปฏิบัติ โดยจำแนกในด้าน 1.การจัดการพลังงาน 2.การจัดการสิ่งแวดล้อม และ 3.ความยุ่งยากต่อการปฏิบัติ

ด้านการจัดการพลังงาน	\bar{x}	S.D	ระดับ
1.การรับรู้และเข้าใจในนโยบายของ มจร. ด้านการอนุรักษ์พลังงานและระบบการจัดการพลังงาน	3.65	0.33	มาก
2.การรับรู้ข้อมูลเกี่ยวกับการอนุรักษ์พลังงานอย่างง่ายโดยการตั้งอุณหภูมิเครื่องปรับอากาศที่ 26 องศาเซลเซียส จอดลิฟท์โดยใช้ระบบควบคุมจอดคู่คี่ การใช้ระบบรถแบบ CAR POOL และ ปิดน้ำ ปิดไฟฟ้า เมื่อไม่ใช้	4.38	0.67	มากที่สุด
3.การเข้าร่วมกิจกรรม/นิทรรศการด้านการจัดการพลังงาน และการอนุรักษ์พลังงานภายใน มจร	3.94	0.91	มาก
4.การใช้เทคนิคการอนุรักษ์พลังงานอย่างง่ายในการปฏิบัติงานภายใน มจร	4.30	0.66	มากที่สุด

ด้านการจัดการพลังงาน	\bar{x}	S.D	ระดับ
5.การรับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการใช้ไฟฟ้าต่อคนต่อปี การใช้น้ำต่อคน ต่อปี	3.19	0.93	ปานกลาง
6.การรับรู้เรื่องการสำรวจตรวจสอบอุปกรณ์ไฟฟ้าและการตรวจวัดค่าพลังงานไฟฟ้าภายใน มจร.	2.19	1.55	น้อย
7.ความพึงพอใจในระบบการบริหารจัดการพลังงานของ มจร	3.89	0.65	มาก
เฉลี่ย	3.64	0.81	มาก

จากตารางที่ 2 จากการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีการรับรู้และเข้าใจในนโยบายของ มจร. ระบบบริหารจัดการ และการนำไปปฏิบัติ ด้านการอนุรักษ์พลังงาน โดยรวมอยู่ในระดับมาก คือมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.64 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.81 และพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่ 2 การรับรู้ข้อมูลเกี่ยวกับการอนุรักษ์พลังงานอย่างง่ายโดยการตั้งอุณหภูมิเครื่องปรับอากาศที่ 26 องศาเซลเซียส จอดลิฟท์โดยใช้ระบบควบคุมจอดคู่ที่ การใช้ระบบรถแบบ CAR POOL และ ปิดน้ำ ปิดไฟไฟฟ้า เมื่อไม่ใช้ มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดเท่ากับ 4.38 รองลงมาคือ ข้อที่ 4 การรับรู้ข้อมูลเกี่ยวกับการนำระบบไปปฏิบัติในด้านเทคนิคการอนุรักษ์พลังงานอย่างง่ายในการปฏิบัติงานภายใน มจร. มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดเท่ากับ 4.30 และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ข้อที่ 6 การรับรู้เรื่องการสำรวจตรวจสอบอุปกรณ์ไฟฟ้าและการตรวจวัดค่าพลังงานไฟฟ้าภายใน มจร.

ตารางที่ 3 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตาม 1. ส่วนของนโยบาย 2. ส่วนของระบบบริหารจัดการ 3. ส่วนของการนำระบบไปปฏิบัติ ในด้านการจัดการสิ่งแวดล้อม

ด้านการจัดการสิ่งแวดล้อม	\bar{x}	S.D	ระดับ
1.การรับรู้และเข้าใจในนโยบายของ มจร.ด้านการจัดการสิ่งแวดล้อมที่เน้นการจัดการขยะและของเสียอันตรายและการใช้ระบบบริหารจัดการขยะ การจัดการสารเคมี และของเสียอันตรายโดยอาศัยเครือข่ายห้องปฏิบัติการและโรงประลอง	3.42	1.82	มาก
2.การรับรู้ข้อมูลเกี่ยวกับการจัดการสิ่งแวดล้อมของ มจร. ที่เน้นการจัดการขยะและของเสียอันตรายและการใช้ระบบบริหารจัดการขยะ การจัดการสารเคมี และของเสียอันตราย	3.41	0.88	มาก

ด้านการจัดการสิ่งแวดล้อม	\bar{x}	S.D	ระดับ
3.การเรียนรู้ระบบการจัดการขยะ การจัดการสารเคมี และของเสียอันตรายของ มจร.	3.19	0.98	ปานกลาง
4.การปฏิบัติตามระบบการจัดการขยะของ มจร	4.32	0.81	มากที่สุด
5.การจัดการตามระบบการจัดการสารเคมีของ มจร	2.92	1.82	ปานกลาง
6.การปฏิบัติตามระบบการจัดการของเสียของ มจร	3.29	1.16	ปานกลาง
7.การเข้าร่วมกิจกรรม/นิทรรศการด้านการจัดการขยะ สารเคมีและการจัดการของเสียอันตรายภายใน มจร	4.11	0.94	มาก
8. การใช้ความรู้ด้านการจัดการขยะ สารเคมีและการจัดการของเสียอันตรายภายใน มจร	3.75	0.99	มาก
9.การรับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับปริมาณขยะที่ผลิตขึ้นต่อคนต่อปี ปริมาณสารเคมีที่ใช้ต่อคนต่อปี และปริมาณของเสียที่ผลิตขึ้นต่อคนต่อปี	3.96	0.63	มาก
10.ความพึงพอใจในการจัดระบบบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมที่เน้นการจัดการขยะ สารเคมี และของเสียอันตราย	3.23	1.15	ปานกลาง
เฉลี่ย	3.56	1.11	มาก

จากตารางที่ 3 จากการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีการรับรู้และเข้าใจในนโยบายของ มจร. ระบบบริหารจัดการ และการนำไปปฏิบัติ ด้านการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม โดยรวมอยู่ในระดับมาก คือมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.56 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.11 และพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่ 4 การปฏิบัติตามระบบการจัดการขยะของ มจร มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดเท่ากับ 4.32 รองลงมาคือ ข้อที่ 7 การเข้าร่วมกิจกรรม/นิทรรศการด้านการจัดการขยะ สารเคมีและการจัดการของเสียอันตรายภายใน มจร และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ข้อที่ 3 การเรียนรู้ระบบการจัดการขยะ การจัดการสารเคมี และของเสียอันตรายของ มจร.

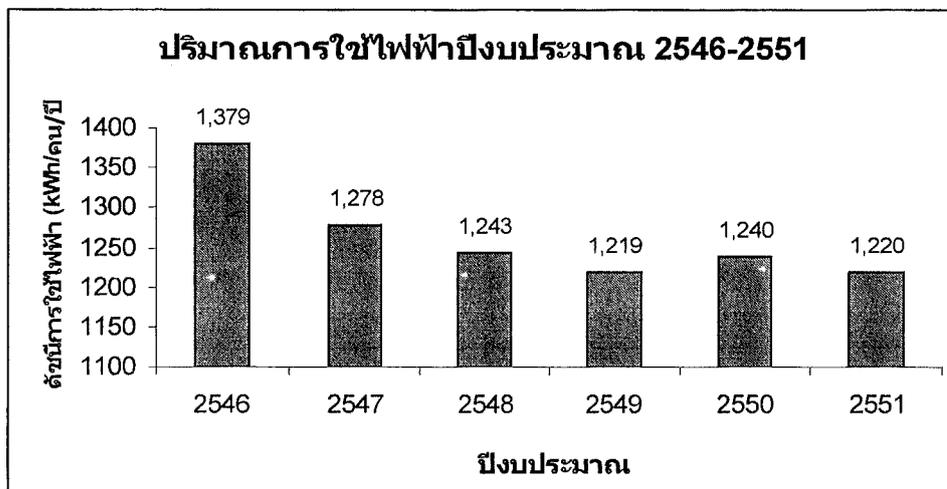
ตารางที่ 4 ความยุ่งยากต่อการปฏิบัติงานของผู้ที่ปฏิบัติงานเกี่ยวข้องกับสารเคมีและของเสียอันตราย

ความยุ่งยากต่อการปฏิบัติงาน	\bar{x}	S.D	ระดับ
1.การไม่ทราบ/ไม่มีความรู้ถึงวิธีการแยกขยะเป็นประเภทแล้วทิ้ง	0.53	1.54	น้อยมาก
2.การแยกขยะประเภทนำกลับมาใช้ได้และนำกลับมาใช้ไม่ได้	2.00	1.64	น้อย

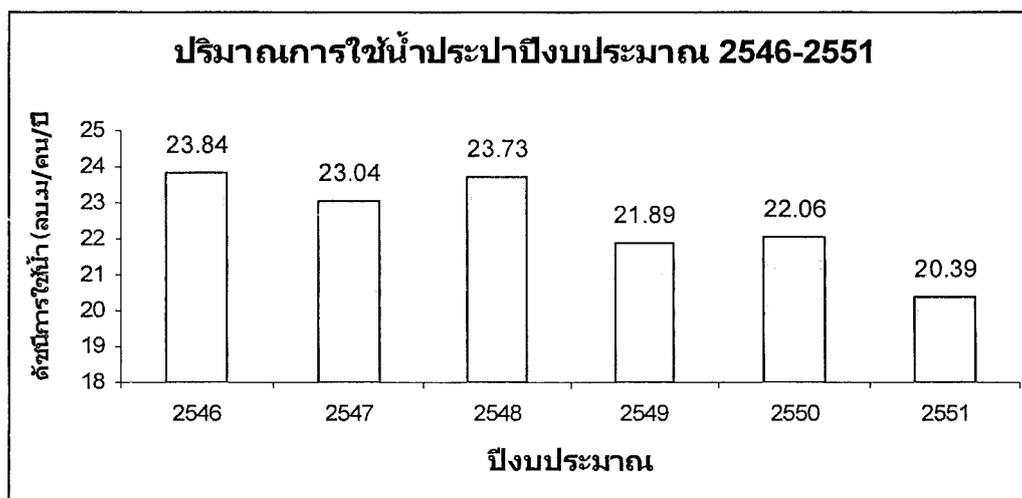
ความยุ่งยากต่อการปฏิบัติงาน	\bar{x}	S.D	ระดับ
3.การแยกขยะเศษอาหารกับขยะพิษ	3.51	0.83	มาก
4.การแยกขยะเศษอาหารกับขยะนำกลับมาใช้ไม่ได้	3.55	1.46	มาก
5.การไม่ทราบ/ไม่มีความรู้เรื่องวิธีการจัดแยกประเภทสารเคมีตามระบบบริหารจัดการสารเคมี มจร	1.74	1.53	น้อย
6.การไม่ทราบ/ไม่มีความรู้เรื่องวิธีการจัดแยกประเภทของเสียอันตรายตามระบบบริหารจัดการของเสีย มจร	1.80	1.04	น้อยมาก
7.การไม่ทราบ/ไม่มีความรู้เรื่องวิธีการจัดเก็บและการจัดสารเคมีตามระบบรหัสสีและการใช้ฐานข้อมูลในการบริหารจัดการ	1.88	1.53	น้อย
8.การไม่ทราบ/ไม่มีความรู้เรื่องวิธีการจัดเก็บและจัดการบำบัด/กำจัดตามประเภทของเสียเป็น 23 ประเภทตามระบบบริหารจัดการของเสียอันตราย มจร	2.92	1.82	ปานกลาง
เฉลี่ย	2.24	1.42	น้อย

จากตารางที่ 4 จากการศึกษาพบว่า มีความยุ่งยากต่อการปฏิบัติงานของผู้ที่ปฏิบัติงานเกี่ยวข้องกับสารเคมีและของเสียอันตราย โดยรวมความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างอยู่ในระดับน้อย คือมีความเฉลี่ยเท่ากับ 2.24 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.42 และพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่ 3 การแยกขยะเศษอาหารกับขยะพิษ มีความยุ่งยากในการคัดแยกอยู่ในระดับมาก เท่ากับ 3.55 รองลงมาคือข้อที่ 4 มีความยุ่งยากในการคัดแยกขยะเศษอาหารกับขยะนำกลับมาใช้ไม่ได้เท่ากับ 3.51 และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ ข้อที่ 1 การไม่ทราบ/ไม่รู้จักวิธีการแยกขยะเป็นประเภทแล้วทิ้ง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.53

แสดงการใช้พลังงานไฟฟ้าต่อคนต่อปี มจธ.

หมายเหตุ ปีงบประมาณ 2551 ใช้ข้อมูลจำนวนคน 17,611 คน (กองแผน) สรุปปริมาณการใช้พลังงานไฟฟ้าของ มจธ. ประจำปีงบประมาณ 2551 มีการใช้พลังงานไฟฟ้าทั้งสิ้น 21,486,907 kWh. คิดเป็นการใช้ไฟฟ้า 1,220.08 kWh/คน/ปี ลดลงจากปี งบประมาณ 2550 ร้อยละ 1.60 และลดลงร้อยละ 11.55 เมื่อเทียบกับเมื่อเทียบกับฐานการใช้ไฟฟ้าต่อคนต่อปีใน 2546

หมายเหตุ สรุปปริมาณการใช้น้ำประปาภายใน มจธ. ประจำปีงบประมาณ 2551 พบว่ามีการใช้น้ำประปา 351,633 ลูกบาศก์เมตร คิดเป็นการใช้ประปาต่อคนต่อปีเฉลี่ย 20.39 ลูกบาศก์เมตรหรือ 20,392.14 ลิตรต่อคนต่อปีเมื่อเทียบกับปีงบประมาณ 2550 พบว่ามีการใช้น้ำประปาลดลงร้อยละ 7.54 และลดลงร้อยละ 14.46 เมื่อเทียบกับ เมื่อเทียบกับฐานการใช้น้ำประปาต่อคนต่อปีใน 2546

สรุปการประเมินการรับรู้ระบบบริหารจัดการด้านพลังงาน สิ่งแวดล้อม ภายในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี

การประเมินการรับรู้ระบบบริหารจัดการด้านพลังงาน สิ่งแวดล้อม ภายในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี โดยใช้แบบสอบถาม จากกลุ่มเป้าหมายพบว่า

นโยบายระบบการบริหารจัดการ และการนำระบบไปปฏิบัติในด้านการจัดการพลังงาน

นักศึกษาและบุคลากรส่วนใหญ่มีการรับรู้และเข้าใจในนโยบาย ระบบบริหารจัดการ และการนำไปปฏิบัติ ด้านการอนุรักษ์พลังงานของ มจร. โดยรวมอยู่ในระดับมาก เนื่องจากมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี มีการจัดกิจกรรมรณรงค์และนิทรรศการ ด้านการจัดการพลังงานอย่างต่อเนื่อง จนทำให้บุคลากรและนักศึกษา มีการรับรู้และเข้าใจถึงนโยบายด้านการจัดการพลังงาน รวมทั้งสามารถนำไปปฏิบัติได้จริง และเมื่อพิจารณาตามผลของการวิจัยแล้วจะพบว่า การรับรู้ข้อมูลเกี่ยวกับการอนุรักษ์พลังงานอย่างง่ายโดยการตั้งอุณหภูมิเครื่องปรับอากาศที่ 26 องศาเซลเซียส จอดลิฟท์โดยใช้ระบบควบคุม จอดคู่คี่ การใช้ระบบรถแบบ CAR POOL และ ปิดน้ำ ปิดไฟฟ้า เมื่อไม่ใช้ มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด เนื่องจากมหาวิทยาลัยฯ มีการประชาสัมพันธ์โดยการติดสติ๊กเกอร์ตามสถานที่ต่าง ๆ โดยเฉพาะบริเวณจุด เปิด ปิด สวิตไฟ และเครื่องใช้ไฟฟ้า รวมไปถึง บริเวณ ทางขึ้นลิฟท์ ทำให้เกิดการจดจำและสามารถปรับเปลี่ยนพฤติกรรมได้ดี แต่ในด้านของการรับรู้เรื่องการสำรวจตรวจสอบอุปกรณ์ไฟฟ้าและการตรวจวัดค่าพลังงานไฟฟ้าภายใน มจร จะเห็นว่ามีค่าความถี่ในการรับรู้ต่ำ เนื่องจากการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ในการสำรวจข้อมูลด้านอุปกรณ์ไฟฟ้า และการตรวจวัดค่าพลังงานไฟฟ้า อาจจะจำกัดอยู่เพียงแค่กลุ่มทำงาน กลุ่มใดกลุ่มหนึ่งและในบางครั้งการสำรวจอุปกรณ์ไฟฟ้า และการตรวจวัดจะต้องทำในช่วงเวลาที่นักศึกษาและบุคลากรไม่ได้ปฏิบัติงานแล้ว เช่นช่วงเวลาในตอนเย็น หรือ วันหยุดราชการ จึงทำให้มีการรับรู้ได้น้อย เรื่องการสำรวจตรวจสอบอุปกรณ์ไฟฟ้าและการตรวจวัดค่าพลังงานไฟฟ้าภายใน มจร.

นโยบายระบบการบริหารจัดการ และการนำระบบไปปฏิบัติในด้านการจัดการสิ่งแวดล้อม

ในด้านการรับรู้และเข้าใจนโยบายของ มจร. ระบบบริหารจัดการ และการนำไปปฏิบัติ ด้านการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม มีการรับรู้โดยรวมอยู่ในระดับมาก เนื่องจาก มหาวิทยาลัยฯ มีระบบการบริหารจัดการด้านการจัดการขยะและของเสียอย่างชัดเจน โดยการกำหนดจุดทิ้งขยะ ซึ่งแยกเป็นประเภทของชนิดขยะ และ แยกสี รอบมหาวิทยาลัยฯ รวมทั้งธนาคารขยะ อีกทั้งยังมีการฝึกอบรมการจัดการขยะฯ อย่างต่อเนื่อง จึงทำให้เกิดการรับรู้และเข้าใจในนโยบายการจัดการด้านสิ่งแวดล้อม อีกทั้งยังมีการส่งเสริมและสนับสนุนให้ปลูกต้นไม้ อย่างน้อยปีละ 2 ครั้ง เพื่อให้ทุกคนมีส่วนร่วม จึงทำให้เกิดการรับรู้และเข้าใจในนโยบาย โดยเฉพาะการจัดการขยะ มีค่าเฉลี่ยมาก แต่ในขณะเดียวกัน การเรียนรู้ระบบการจัดการขยะ การจัดการสารเคมี และ ของเสียอันตราย ของ มจร. กลุ่มเป้าหมายรับรู้ในนโยบาย และการบริหารจัดการน้อย เพราะ

ส่วนใหญ่ไม่ได้ปฏิบัติงานในห้องปฏิบัติการทางเคมีหรือของเสียอันตราย และในชีวิตประจำวันไม่มีความเสี่ยงและเกี่ยวข้องกับสารเคมี หรือ ของเสียอันตรายดังกล่าว

ความยุ่งยากต่อการปฏิบัติงานของผู้ที่ปฏิบัติงานเกี่ยวข้องกับสารเคมีและของเสียอันตราย

ในเรื่องความยุ่งยากต่อการปฏิบัติงานของผู้ปฏิบัติงานด้านสารเคมีและของเสียอันตราย มีความยุ่งยากในการปฏิบัติงานน้อย โดยเฉพาะการไม่รู้ถึงวิธีการแยกขยะเป็นประเภทแล้วทิ้งและการไม่รู้เรื่องวิธีการจัดแยกประเภทของเสียอันตรายตามระบบบริหารจัดการของเสีย มจธ น้อยมาก เพราะผู้ปฏิบัติงานทุกคนจำเป็นต้องรับทราบถึงข้ออันตรายดังกล่าวเพื่อความปลอดภัยของตนเองในการปฏิบัติงาน อีกทั้งมหาวิทยาลัย ฯ มีนโยบายให้มีการประชาสัมพันธ์ โดยการชี้แจงข้อกำหนด ข้อห้าม รวมทั้งวิธีการปฏิบัติตนเองให้ปลอดภัยในการปฏิบัติงานเกี่ยวกับสารเคมีและของเสียอันตราย ด้วยการติดสติ๊กเกอร์ข้อห้ามและข้อปฏิบัติอย่างชัดเจน และมีการฝึกอบรมอย่างต่อเนื่อง เพื่อย้ำเตือนถึงอันตรายที่อาจจะเกิดขึ้น จึงทำให้ผู้ปฏิบัติงานอย่างน้อยต้องรับทราบและถือปฏิบัติอย่างชัดเจนเพื่อความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน แต่ในขณะเดียวกันความยุ่งยากในการแยกขยะเศษอาหารกับขยะนากล้ามาใช้ไม่ได้ จะมีความยุ่งยากมากเนื่องจากในห้องปฏิบัติการไม่อนุญาตให้นำอาหารหรือเครื่องดื่มเข้าไปในห้องปฏิบัติการโดยเด็ดขาด เพราะจะทำให้เกิดการอันตรายต่อร่างกายและทรัพย์สิน

ด้านพฤติกรรมการณ์อนุรักษ์พลังงานและสิ่งแวดล้อม

นักศึกษาและบุคลากรมีพฤติกรรม ลดการใช้พลังงานและรักษาสิ่งแวดล้อมมากขึ้น เนื่องจากในปัจจุบัน มีการรับรู้ข้อมูลข่าวสารด้านการอนุรักษ์พลังงานและสิ่งแวดล้อมอย่างต่อเนื่อง จากหน่วยงานและสื่อแขนงต่าง ๆ โดยเฉพาะสื่อสิ่งพิมพ์ และ สื่อโทรทัศน์ ทำให้เกิดการจดจำและปฏิบัติตามได้ ในขณะเดียวกัน การเพิ่มหลักสูตรการเรียนการสอน และการเรียนแบบพฤติกรรมการณ์อนุรักษ์พลังงาน และสิ่งแวดล้อม จากกิจกรรมของรุ่นพี่ที่ส่งเสริม โดยกระตุ้นให้เกิดจิตสำนึก สุรุ่มน่อง ในกลุ่มของนักศึกษาและบุคลากรรวมถึงการจัดนิทรรศการและเดินขบวน สิ่งเหล่านี้ก็สามารถสร้างให้เกิดพฤติกรรมร่วมในการอนุรักษ์พลังงานและสิ่งแวดล้อมได้เช่นกัน

ด้านทัศนคติการอนุรักษ์พลังงานและสิ่งแวดล้อม

นักศึกษาและบุคลากรมีทัศนคติที่ดีต่อการอนุรักษ์พลังงานและสิ่งแวดล้อม เพราะในปัจจุบันปัญหาต่าง ๆ เหล่านี้ได้ส่งผลกระทบต่อตนเองและครอบครัว โดยเฉพาะเรื่องของภัยพิบัติทางธรรมชาติ แต่อย่างไรก็ตาม ทัศนคติ ของกลุ่มเป้าหมายส่วนใหญ่ที่มีต่อการรณรงค์ด้านการอนุรักษ์พลังงานและสิ่งแวดล้อมแสดงความคิดเห็นว่า ควรจะมีการรณรงค์อย่างจริงจังและต่อเนื่อง เพราะส่วนใหญ่ก็ไม่ให้

ความสนใจมากนักและมองเห็นเป็นเรื่องไกลตัว อีกทั้งมีความคิดเห็นว่าการสร้างจิตสำนึกการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมที่ดีก็ควรที่จะมีการรณรงค์กันมาตั้งแต่เด็ก เพราะเด็กจะมีพฤติกรรมตอบรับได้ดีกว่า

ด้านรูปแบบของกิจกรรมการประชาสัมพันธ์ด้านการอนุรักษ์พลังงานและสิ่งแวดล้อม

ควรมีการประชาสัมพันธ์มากกว่าการติดโปสเตอร์ หรือ การฝึกอบรม เพราะเนื่องจากการประชาสัมพันธ์โดยวิธีเดิม ไม่น่าสนใจ ควรมีการจัดแสดงละคร หรือนำเสนอด้วยซัคเท็จจริง เพื่อให้เห็นถึงวิกฤตการณ์ด้านพลังงานและสิ่งแวดล้อมที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน โดยยกเอาปัญหาที่เป็นผลกระทบโดยตรงมาเป็นจุดสนใจในการจัดกิจกรรม เพื่อนำเสนอให้เห็นถึงสถานการณ์และปัญหาในด้านต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นกับสิ่งแวดล้อมในอนาคตและเพื่อให้ผู้เข้าชมได้มีส่วนร่วมในเหตุการณ์ หรือสถานการณ์นั้น ๆ โดยเฉพาะการจัดซุ้มต่าง ๆ เช่น ซุ้มของกิจกรรมด้านพลังงาน หรือสิ่งแวดล้อม โดยมีการสาธิตและจำลองเครื่องมือ และได้ทดลองทดลองปฏิบัติจริง จะทำให้เกิดการจดจำและความเพลิดเพลินและสามารถดึงดูความสนใจจากผู้ร่วมงานได้ อีกทั้งการแจกของรางวัล ก็เป็นสิ่งสำคัญอีกอย่างหนึ่ง เพื่อสนับสนุนให้กิจกรรมนั้นน่าสนใจ ควรเป็นของรางวัลที่เกี่ยวกับการอนุรักษ์พลังงานและสิ่งแวดล้อม เช่น ถุงผ้า หรือหลอดไฟประหยัดพลังงาน เป็นต้น